

Gyurcsány és a múltó id?

2012 június 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Reggel van, rádió van, s Gyurcsány szavát hallani benne. Hogy ki adott neki lehet?séget erre, nem érdemes kutatni. Nyilván azzal szerelnék le különféle jelenlegi hivatalos emberek a kérdést, hogy demokrácia van, s ennek jegyében ?t is meg kell szólaltatni.

Fura, mert ha Gyurcsány személye és a demokrácia fogalma kerül ugyanarra az asztalra, akkor a magyar polgárnak elsősorban a 2006-os szíri vérengzés jut eszébe. És persze az, hogy hiába volt azóta kormányváltás, Gyurcsányt valahogy mégsem sikerült ezért a vérengzésért elszámoltatni még ebben a fene nagy demokráciában sem. Noha saját maga vallotta be – mit vallotta? saját maga dicsekedett el vele –, hogy miként „segítette” a rendőrség bevetési központjában a huligánok elleni harcot 2006. október 23-án.

Az a furcsa egyébként, hogy Gyurcsányt mint különösen eszes, felvilágosult és innovatív személyiséget ajánlgatta az MSZP vezetésébe 2003 tavaszán Medgyessy Péter akkori miniszterelnök. És akik hittek neki, azok valóban úgy gondolták, hogy pont egy ilyen fiatal, agilis politikus tudná megújítani a szocialista pártot, amelyet addig a régi csinovnyik apparátusgárda szelleme uralt. Mindenekelőtt Kovács László és népes tábor. Ehhez képest az idővel pozícióba kerülő Gyurcsány Ferenc pont a sületlenségeivel, esetlenségeivel és morálsági hiányosságaiával vált híressé.

Merthogy például rendszeresen bémálikozik... Ne lepődjék meg senki, pont annyit ért a gazdaságpolitikai kérdésekhez is, mint az egyházi szertartásrendhez. Nem véletlen, hogy Magyarország már jóval a világválság előtt gazdasági krízisbe került. Voltaképpen ezt, vagyis ennek a folyamatnak a kezdetét leplezte el Gyurcsány és az MSZP a 2006-os választási kampányban. Erről szól az elhíresült szödi hazugságbeszéd. Az sem titok, hogy Gyurcsány legfőbb fegyvere az a konspirációs tapasztalat volt, amelyet még a KISZ-ben gyűjtött össze. Konspirációk, belső vetélkedések, kizorítások, leszámolások... Ezt kamatoztatta miniszterelnöksége idején is, más kérdés persze, hogy ezzel a mozgalmi tapasztalatrendszerrel már semmilyen válasz nem adható a modern világ ilyen-olyan kihívásaira. Gyurcsány nyilván a kádári örökséghez nyúlt vissza akkor is, amikor kormánya élén sorra vette fel a kölcsönöket, csak hogy megtarthassa az állam morális képességét, ezzel pedig a saját hatalmát. És persze a szabadságát is. Menekült 2006 véres emlékképei és a saját felelőssége meg a várható elszámoltatás előtt.

Gyurcsány persze nem az a figura, aki csak úgy feladná, s visszavonulna az üzleti életbe, konkrétan kedvenc gyármányaihoz, a kádkövekhez. A Demokratikus Koalíció bevallottan is az ő pártja, egyfajta személyes politikai rohamosztaga. Ennek élén szeretne visszakerülni a politikai élet centrumába. Azt mondta tegnap reggel a közrádió 180 perc című műsorában, hogy 200–250 ezer főre becsüli a DK aktív támogatóit. És 8–10 százalékos eredményt

vár a pártjától a 2014-es országgyűlési választásokon. Úgy véli, az országnak szüksége van a Demokratikus Koalíció érdek-képviselési missziójára. Az a vicc, hogy mindeközben a DK-nak semmiféle világnézeti elkötelezettsége, s ehhez illő programja sincs. Szegénység, a másság jogai, leszakadó rétegek, antifasiszta harc... Ez misszió, programnak, de világnézetnek is nagyon sovány. Ráadásul abszolút túlhaladott. Elmúlt már a modernkedő fogalmak, a világjobbító hívószavak és a boldogságígéretetek pávatánca. A kérdések ma már brutális nyíltsággal fogalmazódnak meg a nemzetközi szinten. Ivóvíz, termőföld, energia... Erről van szó. És Gyurcsány sokat hangoztatott elmélete sem segít már itt. Hisz pontosan azzal támadja az Orbán-kormányt, hogy korszerűtlen, sőt, igencsak veszélyes dolog ma már nemzeti keretekben gondolkodni. Ma már a nagyobb szövetségekbe, földrészeket átfogó politikai és gazdasági alakulatokba való betagozódás idejét éljük. Ezen belül kell keresnünk a boldogulásunkat, s kihasználni annak a keskeny játéktérnek a lehetőségeit, amit egy tízmillió népi számára adnak, adhatnak. Csakhogy ma már nem itt tartunk. Hanem ott, hogy nincs semmiféle játéktér sem, s könnyen elfogyhat az ivóvizünk is, a földjeinket pedig kihúzzhatják a lábunk alól. Gyurcsány saját bevallása szerint is a globalizmus pártján áll. De még mennyire!

S ma pont az az állítólagos felmérés ad erőt neki ebben, hogy a magyar társadalom tagjainak a nyolcvan százaléka saját biztonságát, azaz mindennapi kenyerét választja nemzeti hagyományával és szabadságával szemben. Ez a gyurcsányi tervek sarokköve. Egy nép, amely inkább él egy csupor kásán egész életében, minthogy kockáztassa az életét egy rabszolgalázasban. A DK és holdudvara bevallottan is komprádorszerepre készül. Közvetítené az idegen „tulajdonosok” akaratát a magyar népi felé. Persze némi elnyökért cserébe. Közvetítené hamis, szép szavakkal, de inkább zsarolással, s ha kell, a 2006-ban begyakorolt rendrohamokkal. Mindez mennyire áll az egykori haláltáborok kápoínak és barakkfelelőseinek morális szintje felett? Még szerencse, hogy a DK vezérkara csupa politikai szalmabábu. Csak sajnálni lehet azokat a jobboldali politikusokat is, akik a nagy és nemes ellenfelet látják Gyurcsányban, s leginkább benne minden mai ellenzéki figura közül. Ha kérdezik tőket, mindig Gyurcsány taktikai érzékére, cinizmusára és harcoságára hivatkoznak, amelyet szerintük az Orbán Viktorral folytatott vitáiban is megmutatott.

Hát ez az, Orbán! Jól érzékelhet, hogy Gyurcsány legfőbb programja pont az Orbánnal szemben gyakorolt, sokszor gyalázkodásig fokozott, hisztérikus kritika. Csak úgy röpködnek ilyenkor a szentté avatott gyurcsányi szavak, a „köztársaság”, a „progresszivitás” meg a „modern Európa” kifejezések. Maga a DK vezetője sem hisz bennük, még akkor sem, ha szeretné, ha lenne azért 200–250 ezer bolond, aki ezekre szavazna. Nem, Gyurcsány abban hisz, hogy az amerikai nagykövet megint megkérdezi a magyar kormánybiztostól, mit terveznek a Gyurcsány ellen folytatott vizsgálatokkal kapcsolatosan. Gyurcsány Moszkvában hisz, Brüsszelben és Washingtonban egyszerre. Kérdés, hogy ott hisznek-e még neki. Vagy azok az idők is elmúltak már... Sinkovics Ferenc - magyarhirlap.hu

Ajánló

